

СЕКЦІЯ 1
УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ
РЕСУРСАМИ ТА ЗБАЛАНСОВАНЕ
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

SECTION 1
LAND ADMINISTRATION
AND SUSTAINABLE
USE OF NATURAL RESOURCES

Близнюк Андрій
к. держ. упр., докторант
Міжрегіональна академія управління персоналом
Київ, Україна

**НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО РИНКУ РЕКРЕАЦІЙНИХ ПОСЛУГ**

Сучасний стан розвитку України характеризується кардинальною перебудовою господарського комплексу, основною метою якої є формування ефективної національної економіки та її регіональних сегментів. У контексті побудови соціально-орієнтованої моделі економіки до національних пріоритетів належить розвиток рекреаційної галузі, оскільки вона характеризується високою прибутковістю, швидкою окупністю інвестицій та виключно соціальною спрямованістю.

Розвиток національної рекреаційної сфери характеризується наявністю глибоких суперечностей у його організаційній структурі, спрямованості розвитку, стані якісних і кількісних характеристик, а також розцінюється як кризовий, пов'язаний з різким падінням досягнутих раніше обсягів рекреаційних послуг, скороченням матеріальної бази у сфері рекреації та значною невідповідністю потребам населення в рекреаційних послугах.

Головними факторами, котрі гальмують активізацію розвитку рекреаційної галузі та зміцнення її потенціалу в Україні, виступають: відсутність обґрунтованих пріоритетних напрямів розвитку рекреаційної галузі в кожному окремому регіоні країни або відносно кожного рекреаційного об'єкту (території); рекреаційні об'єкти залишаються незатребуваними через нерозвиненість інфраструктури рекреаційних послуг; недостатня ефективність реалізації механізму забезпечення пріоритетів державної політики у сфері організації експорту рекреаційних послуг; низький рівень обслуговування, сервісу та якості рекреаційних послуг; повільні темпи зростання інвестицій у розвиток рекреаційної інфраструктури; відсутність бюджетного фінансування важливих для розвитку рекреаційної сфери України заходів; залежність ефективності функціонування галузі від економічної та політичної ситуацій; низький рівень культури використання інформаційних технологій в споживчій поведінці; комунікаційна обмеженість населення у рекреаційних контактах; несприятливий податковий режим; невідповідність переважної більшості рекреаційних закладів міжнародним стандартам; незбалансованість соціальної та економічної ефективності використання рекреаційних ресурсів та необхідністю їх збереження; слабка конкуренція на внутрішньому ринку, обумовлена наявністю природних рекреаційних ресурсів у розпорядженні конкретних рекреаційних закладів та їх спеціалізацією; функціонування в умовах мінливого, нестабільного і

недосконалого законодавства, що гальмує нормальний розвиток рекреаційної сфери, обмежує розширення асортименту послуг, впливає на ціноутворення.

На основі аналізу історії та сучасних тенденцій розвитку рекреаційної сфери визначимо, що рекреаційна галузь України, маючи потужний рекреаційний потенціал, розвивається за відсутності цілеспрямованої, комплексної рекреаційної політики держави й відпрацьованих механізмів управління.

Для України інтеграція до рекреаційного ринку ЄС це насамперед підвищення конкурентоспроможності рекреаційного продукту, модернізація матеріально-технічної бази підприємств рекреаційної галузі, рекреаційної інфраструктури, покращення інвестиційного клімату, а також сприяння просуванню та розвитку рекреаційного продукту, людських ресурсів та інституційних структур, модернізація інституційного забезпечення в сфері рекреації за зразком існуючих у державах ЄС, прискорення економічного зростання в Україні та регіонах.

Все це обумовлює необхідність вдосконалення організаційно-економічного механізму управління, пошуку шляхів залучення інвестиційних ресурсів, підвищення ефективності управлінських рішень щодо напрямів розвитку рекреаційного комплексу, розробки і реалізації маркетингової стратегії відповідно до стану та тенденцій розвитку кон'юнктури рекреаційного ринку.

Головною метою розвитку ринку рекреаційних послуг має стати максимально ефективне використання існуючої матеріально-технічної бази рекреації, підвищення природно-рекреаційного потенціалу території, захист та відновлення навколишнього природного середовища, яке передбачає зменшення антропогенного навантаження на природні екосистеми, що забезпечить їх збереження для теперішніх та майбутніх поколінь.

Таким чином, лише дотримуючись успішної реалізації стратегії розвитку рекреаційної сфери можливо буде перетворити сферу рекреації на високорентабельну, інтегровану у світовий ринок конкурентоспроможну галузь, що, в свою чергу, забезпечить прискорення соціально-економічного розвитку регіонів і держави в цілому, сприятиме підвищенню якості життя населення, гармонійному розвитку і консолідації суспільства, популяризації України у світі.

Список використаних джерел

1. Гудзь П. Економічні проблеми розвитку рекреаційних територій. - Донецьк: Юго-Восток, 2001. 270 с.
2. Захарова С. Шляхи удосконалення державного регулювання туристичної сфери. *Держава та регіони. Сер. "Державне управління"*. 2008. № 3. С. 81-87.
3. Мацола В. Рекреаційно-туристичний комплекс України: монографія. Львів, 1997. 259 с.

